

[Finansministeren.]

arbejdsbesparende og på den anden side medføre en hurtigere ekspedition og en bedre service for publikum. — Af de styrelser, som allerede er helt eller delvis gennemgaaet, skal jeg nævne: skovvæsenet, fængselsvæsenet, byggenævnet og luftfartsvæsenet. På andre områder er undersøgelserne endnu kun på det forberedende stadium; det gælder således fiskeriministeriet, mødrehjælpsinstitutionerne, marinestaben, arbejdsanvisningskontorerne etc.

At opgive et samlet tal for besparelserne, der kan siges at være en direkte følge af de allerede gennemførte reformer, er overmåde vanskeligt, bl. a. fordi det ikke er let at trække en grænse, der angiver, hvilke besparelser der ville være blevet gennemført af styrelserne selv, hvis der ikke var taget initiativ udefra til at reformere styrelsesforholdene, men det er mit indtryk, at det allerede drejer sig om millionbeløb indenfor statsstyrelsen.

De to etater, hvor der er stillet de videst gående forslag, er politiet og fængselsvæsenet, hvor der er gennemført betydelige indskrænkninger efter aftale med disse etaters ledelse; men iøvrigt vil de økonomiske virkninger af en sådan gennemgang af statsadministrationen med decentralisation og simplifikation for øje først efterhånden influere på de administrative udgifter, idet en gennemførelse af reformer af denne art først fremkommer successive. Desuden er en del af reformerne, der foreslås, afhængige af tilvejebringelsen af moderne kontormaskiner, ændringer i lokaleforholdene o. s. v., som under de nuværende valutamæssige og materiale-mæssige forhold ikke kan gennemføres på en studs. Det samme gælder afviklingen af udvalg, nævn og lignende midlertidige administrative organer, som er oprettet under og efter besættelsen til varetagelse af den administration, som restriktionerne og andre ekstraordinære forhold har gjort nødvendig. Det er en af forvaltningskommissionenes og dennes organers opgaver at sørge for, at afviklingen af disse ekstraordinære organer foregår i et så hurtigt tempo som muligt, når forudsætningerne for deres oprettelse ændres eller helt bortfalder, og i så henseende skulle det være muligt efterhånden at opnå en nedgang i de administrative udgifter på statsbudgettet. Det gælder ikke alene varedirektoratet, hvis forhold er genstand for en indgående gennemgang af forvaltningskommissionens nuværende næstformand, som handelsministeriet har overdraget som dets kommitterede at gennemføre forenklinger og ind-

skrænkninger i denne store administrationsorganisation og arbejdsmetoder, men også en del mindre forvaltningsorganer, f. eks. indkvarteringsudvalget, hvis virksomhed er under en rask fremadskridende afvikling.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var i sin tale endvidere inde på, at regeringen skulle være igang med en baglæns pengesaning, idet man i virkeligheden forøger pengemængden her i landet, og han mente, at det, regeringen faktisk vil, er at fastholde en såkaldt opstemt inflation. Det ærede medlem nævnte tre omstændigheder til støtte for sin opfattelse, nemlig dels statsministerens bemærkning i åbningstalen om, at regeringen ikke vil foreslå nye langfristede statslån, dels at regeringen skulle have foretaget støtteopkøb på børsen for at stimulere obligationskurserne, og endelig at der har stået noget i bladene om, at handelsministeren har planer om at lade den for banker og sparekasser gældende pengebinding udløbe i indeværende samling.

Det er et meget spinkelt grundlag, det ærede medlem har bygget sin kritik på. Jeg skal først nævne de såkaldte støtteopkøb på børsen, som også det ærede medlem hr. Knud Kristensen var inde på. Man kunne jo få det indtryk, at jeg havde brugt af statskassens midler til at foretage store obligationskøb for at opretholde et unaturligt højt kursniveau, men jeg kan berolige de ærede medlemmer med, at det ikke er tilfældet. Det, der tænkes på, er formentlig den situation, der opstod, da der lige efter udbudet af det sidste statslån på 100 mill. kr. i september måned pludselig skete et betydeligt fald i obligationskurserne som følge af nogle ekstraordinære store udbud af obligationer fra visse sider. Som bekendt hører det med til nationalbankens naturlige opgaver at overvåge obligationsmarkedet og foretage køb og salg af obligationer i overensstemmelse med dens interesser som centralbank for vort pengevæsen, og derved plejer rent forbigående og tilfældige udsving i kurserne at blive undgået eller udjævnet. Det er derfor en helt naturlig ting, at jeg i denne situation drøftede den pludselige nedgang i obligationskurserne med nationalbanken, ikke mindst på baggrund af, at der som nævnt netop i de dage var udbudt et stort statslån gennem et bankkonsortium under nationalbankens ledelse. Der er ikke ved den lejlighed sket andet, end hvad sandsynligvis enhver finansminister ville føle sig forpligtet til.

Hvad pengesaningeringen angår, behøver man ikke at nære nogen frygt for, at regeringen ikke skulle interessere sig for sunde